

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

105. An Orationes, & ceremoniæ, quæ pro secundis nuptiis destinatæ sunt, possint tempore prohibitio Aduentus, & Quadragesimæ ministrari. Et notatur, quod licet adsit consuetudo, vt etia[m] secundæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

usque ad Octavam Pasche inclusivè solemnitates nuptiarum prohibitas esse. In quibus verbis aperte apparet, quod sicut prohibentur nuptiæ in Quadragesima à fer. 4. Ciner. ita prohibentur in Adventu à Dominica prima Adventus, sed feria 4. Ciner. incipit à media nocte, & non à vespere fer. 3. ita Dominicam primam Adventus etiam à media nocte, & non vespere Sabbati dicendum est incipere. Et ideo hanc sententiam præter Pontium & Cavalcanum tenet etiam ex Societate IESV Reginaldus tom. 2. lib. 3. cap. 2. §. num. 188. Fillucius tom. 1. tract. 10. p. 2. cap. 9. n. 268. Bonacina de matrim. 9. 3. punct. 14. n. 4. ubi sic ait: *Ex Tridentino vetitum est celebrare matrimonium à primo die Adventus Domini usque in diem Epiphaniæ, & à 4. feria Ciner. usque ad Octavam Pasche inclusivè, quod tempus incipit à media nocte præcedentis Dominicæ Adventus, & à media nocte fer. 4. Ciner. tunc enim incipit Adventus & Quadragesima ritu Romano.* Ita ille, qui cum Fillucio pro hac sententia citat Sanchez, sed malè: non contrariam sententiam docet, vt supra diximus.

RESOL. CV.

An Oraciones, & caremonia, qua pro secundis nuptiis destinata sunt, possint tempore prohibito Adventus, & Quadragesimæ ministrari?

Et notatur, quod licet adsit consuetudo, vt etiam secundæ nuptiæ benedicantur, quando alter coniux benedictionem non suscepit, siue sit vir, siue femina, attamen talis consuetudo non obligat sub mortali.

Et cursum asseritur benedictionum omissionem, secluso scandalo, & contemptu, non esse peccatum mortale.
Ex p. 3. tr. 4. Ref. 264. aliàs 265.

§. 1. **A**D hanc dubitationem ita respondet Basilius Pontius de matrim. lib. 6. cap. 8. n. 13. Nonnulli viri docti huius Academiæ Salmanticensis existimant nullum incurere penam Clericum qui temporibus prohibitis administrat ea, quæ Ecclesia designat pro secundis nuptiis, eo fundamento commoti, quod illa non sit nuptialis benedictio. Cæterum si rem istam attentius considerasset, aliter respondissent. Mihi enim semper visum est neque eas caremonias quæ pro secundis nuptiis destinatae sunt, posse tempore prohibito ministrari sine culpa, & poenis iure latis. Et in primis ad id me mouet, quod proximè superioribus annis vidi in hac Salmanticensi vrbe. Nam quidam nobilissimi vidui contrahere volebant matrimonium, & cum esset quadragesimale tempus, dispensationem à Sedis Apostolicæ Nuntio postularunt, quam denegavit. Quod magno argumento est etiam eam caremoniam, licet non appelletur nuptialis benedictio, esse prohibitam illo tempore. Deinde me mouet, quod iura & antiqua, & recentiora vniuersè loquuntur & de matrimonio, & solemnitate nuptiali. Sicut ergo antiquis Canonibus etiam viduorum coniugia erant prohibita, ita & solemnitas illa nuptialis in nuptiis viduorum de more Ecclesiæ adhibita, prohibita censetur. Præterea, quia Canones tam antiqui, quam recentiores vniuersè prohibent solemnitatem nuptialem, & non solum nuptialem benedictionem; illæ autem caremonia, licet non sint nuptialis benedictio, sunt tamen pars solemnitatis nuptialis, vt satis notum est. Ergo, &c. Ita Pontius vbi supra.

2. Notandum est tamen hic obiter, quod licet adsit consuetudo, vt etiam secundæ nuptiæ benedicantur, quando alter coniux benedictionem non suscepit, siue sit vir, siue femina, attamen talis consuetudo non obligat sub mortali, quia eo rigore inducta non

est, & ita docet Fillucius tom. 1. tract. 10. part. 2. cap. 9. num. 168. qui citat Henriquez, & Sanchez.

3. Adde quod Sotus in 4. dist. 28. quest. 1. art. 1. Emanuel Sa verb. matrimonium, num. 6. & alij, vt supra visum est, probabiliter asserunt benedictionum omissionem secluso scandalo, & contemptu, non esse peccatum mortale, quia tantum est commissio cuiusdam sacramentalis non tanti momenti. Vide etiam Fillucium loco citato, num. 165.

RESOL. CVI.

An sit saltem peccatum veniale consummare matrimonium, antequam recipiant benedictiones Ecclesiæ?
Ex part. 3. tr. 4. Ref. 239. aliàs 240.

§. 1. **A**D hanc dubitationem ita respondet Villalobos in summ. tom. 1. tract. 11. cap. 1. num. 12. ubi sic ait. [No es pecado mortal ni venial consumar el matrimonio antes de las benedicciones de la Iglesia. La razon es porque no es prohibicion para esto en derecho, porque el Concilio Tridentino solo dize, *Sancit Synodus horitur, &c.* Y despues el cap. nostrates 30. quest. 5. cuncta el Papa ha cohes que concurren para las boda, y entre ellas la benediction solenne anaden; haec omnia non feruntur non est peccatum, y aun non podria poner à cerca de hoc communion el Obispo, y si la pudiese, no ligaria; porque el Concilio solo habla exortando à certa decto, mas non feria pecado mortal, el non pagar el debito, ante las benedicciones, porque ay muchos Doctores que dizen, que es peccado venial consumar en este caso el matrimonio, y puede el casado seguir esta opinion.] Ita ille.

2. Dicendum est igitur absolute, non esse neque peccatum veniale si coniuges ante benedictionem matrimonium consumant, & ita præter Villalobos citatum docet Sanchez de matrimonio, lib. 3. dist. 12. quest. 7. & Layman in Theol. moral. lib. 3. p. 1. part. 2. cap. 4. num. 12. cum aliis penes ipsos, quidquid in contrarium asserat vterque Sotus, Petrus, & Dominicus; hic in 4. sent. dist. 28. quest. 1. art. 2. ubi lect. 24. de matrim. §. primum ius ipsius, & alij in eod. cum Sanch. aliquando credo esse sanum consilium, consummate ante benedictiones, vt quando ea ex aliqua causa iusta differuntur, estque periculum incontinentiæ.

RESOL. CVII.

An liceat contrahere matrimonium tempore interditi?

Et an tempore interditi possint fieri matrimonij denunciations? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 266. aliàs 267.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Sanchez de matrim. tom. 2. lib. 7. dist. 8. num. 2. quia ea sola Sacramenta censentur tempore interditi veniri, quæ purè sacramenta sunt, & omnino spiritualia. Sed matrimonium est contractus quidam naturalis, cui per accidens adiecit Christus sacramenti rationem. Ergo, &c.

2. Sed more suo aduersus Sanchez insurgit Basilius Pontius de matrim. lib. 6. cap. 9. num. 4. quia generali prohibitione vetitum est Sacramenta ministrari tempore interditi, exceptis Baptismo, Confirmatione, Pœnitentiæ, & Eucharistia per modum viatici, vt patet ex cap. alma mater de sent. excom. in 6. cap. quoniã, eod. tit. cap. non est vobis de fornicat. & c. quod in te, de pan. & remiss. Cum ergo matrimonium,